

Herdenking Februaristaking 2003

Wanneer we straks op 25 februari langs de Dokwerker op het Jonas Daniël Meijerplein trekken, is het alweer 62 jaar geleden dat de onvergetelijke gebeurtenis plaatsvond. Velen die het van dichtbij hebben meegemaakt, zijn er niet meer en zo wordt de staking langzamerhand herdacht door een steeds kleiner wordende groep oud-gedienden en komt er een steeds grotere groep op, van vooral jongeren die de herdenking voortzetten.

Het steeds meer deelnemen van jongeren is op zichzelf een uitstekend voorbeeld dat er ook onder hen een bewustzijn is, dat de strijd tegen het fascisme voortgezet moet worden en dat ook nu in deze tijd waakzaamheid geboden is. We kunnen zonder meer toch vaststellen, dat rassenhaat steeds meer toeneemt, asielzoekers worden overal in de media afgetekend als criminelen en zo nog erger, als terroristen. De toonzetting en de maatregelen van de overheid leiden tot verwarring en onduidelijkheid met het gevolg dat er een tweespalt ontstaat onder de bevolking. En dat is nu juist de voedingsbodem voor het rechts radicalisme om toe te slaan. En daarmee wordt de weg naar fascisme vrijgemaakt.

Als we onze blik nog eens terugslaan naar de dertiger jaren, dan is het als het ware of we in een spiegel kijken. Ook toen crisis, werkloosheid, armoede en ellende en ook toen richtten de fascistische elementen zich naar de door hen genoemde zondebokken: de joden. De joden waren

oorzaak van alle ellende die op de wereld was. Het gif dat sprak uit de fascistische agitatie en hun propaganda, miste ook toen zijn uitwerking niet. Het gevolg ervan was dat ze de macht grepen in Duitsland, waar ook in de dertiger jaren crisis was met dezelfde gevolgen die men ook hier kende en zoals is beschreven. De zondebokken die overal schuld van krijgen wat slecht en verkeerd is, zijn om zo te zeggen altijd wel te vinden. Maar diegenen die deze zondebokken ten tonele voeren, verbergen hun eigen gezicht ermee en de praktijk uit de bezettingsjaren gaf al snel aan hoe het gezicht van het fascisme er uitzag: **MONSTERLIJK!**

De razzia's op de joodse bevolking, de dwangmaatregelen die werden opgelegd, deed de verontwaardiging en woede bij de bevolking steeds meer toenemen. Maar wat was er te doen tegen de macht die tegenover ons stond? Niets. Alleen maar machteloosheid en juist dat gevoel deed de woede steeds meer voeden en daarnaast groeide ook een gevoel uit medelijden met de joodse bevolking die op een beestachtige wijze werd behandeld. Toch kwam er antwoord: het was de CPN die het voortouw nam en de welbekende en roemrijke staking tot leven bracht.

De oproep **STAAKT, STAAKT, STAAKT** werd massaal door het werkend volk opgevolgd. Hier ging het overheidspersoneel in voorop, onmiddellijk gevolgd door de werkers uit de vele andere bedrijven. Zo ging heel Amsterdam-Noord plat, veel winkels deden de deur dicht. Dat was het antwoord dat op 25 februari werd gegeven. Een antwoord dat een slag toebracht aan de

nazi's, die ondanks hun terreur, hun hetze, hun gezemel over de nieuwe orde. Te verstaan werd gegeven: **FASCISME, DAT NOOIT!**

Jan Moelee

